
de Kor

MAANDORGAAN VAN BIOLOGIA MARITIMA
NEDERLANDSE VERENIGING VAN ZEE-AQUARIUMLIEFHEBBERS
Opgericht 12 November 1939

Nr 55

5e Jaargang Nr 7

Juli 1955

REACTIE

Gelukkig is er geen reactie uitgebleven op het ernstige woordje, dat ik de vorige keer moest schrijven. Het is prettig te weten, dat er toch altijd direct hulp komt opdagen, als men daarom vraagt.

De Heer Zaal in Bergen, een van onze Afdelingsvertegenwoordigers, heeft de noodkreet verstaan en direct hulp toegezegd in de vorm van kopij. Nu nog een paar mensen zo, en de tot nu toe maandelijks weerkerende vraag: "Hoe krijg ik die Kor nu weer vol?" zal tot het verleden behoren. Geloof U me, ik schrijf dit heus niet alleen voor mijzelf, alhoewel een dergelijke steun heel prettig is, maar door het feit, dat de redacteur over een flink aantal artikelen kan beschikken, is er een keuze uit die artikelen mogelijk, waardoor de leden verzekerd zijn van een maandblad, dat altijd een rijke afwisseling biedt. Dit komt U als lid weer ten goede, terwijl we daarnaast niet mogen vergeten, dat van een gevarieerd blad een zeer sterke propaganda uitgaat en de resultaten daarvan komen de vereniging en dus alweer de leden ten goede.

In zijn brief doet de Heer Zaal een voorstel, dat ik alleszins de moeite waard vind om onder Uw aandacht te brengen.

Hij zegt dan, dat er toch wel verondersteld mag worden, dat er in elke afdeling een of meerdere mensen zijn, die een beetje meer kijk op onze liefhebberij hebben, dan normaal. En van die mensen moeten we het nu net hebben! Kunnen deze mensen zich nu niet verbinden om regelmatig een bijdrage te leveren voor de Kor? Tussen haakjes, dat regelmatig betekent niet iedere maand, maar eens in de twee of drie maanden.

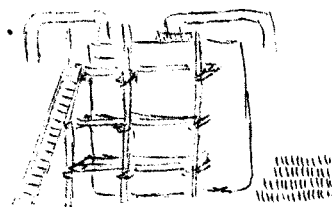
Het plan zelf, zou in de "Kor" ontvouwd moeten worden -wat ik dan bij deze doe-, maar de uitwerking zou in handen moeten liggen van de Afdelingsvertegenwoordigers of de besturen van de plaatselijke afdelingen.

Wel Rotterdam, Den Haag, Leiden en Bergen, aan activiteit heeft het bij U nooit ontbroken, wilt U nog eens een stapje verder gaan en dit plan eens uitwerken? De resultaten zal ik met afgrondiepe dankbaarheid aanvaarden, voor nu... en nog eris!

T.

J. Turlings

in filterverbetering

Hoewel ik me in het vorige nummer van de "Kor" nu niet bepaald heb laten kennen als een absolute voorstander van het rigoureuze gebruik van een filter, de waarde van het filter op bepaalde momenten ontken ik helemaal niet. Daarom dan ook, dat ik nu eens schrijf over verbeteringen aan dat apparaat.

Ik weet niet, of het U ook al eens is opgevallen, maar het heeft me steeds getroffen, dat de aquariumhouder buitengewoon conservatief is.

Op een bepaald moment treedt er een of andere heldere geest voor het voetlicht, die alle mogelijke moeite doet een bepaalde verbetering in de apparatuur, dan wel in de wijze van verzorging van onze troetelkinderen doorgevoerd te krijgen. Normaal gesproken zou men dan zeggen, dat alle aquariumhouders daar op af zouden vliegen als de spreekwoordelijke bok op de haverkist. Niets is echter minder waar. Het enige, dat U dan ziet gebeuren is het even traditionele de kat uit de boom kijken. Men kijkt en men blijft kijken, maar toch eindelijk na jaren raakt de verbetering ingeburgerd, het bereikt steeds bredere lagen van de aquariumliefhebbers en eindelijk kan men dan zeggen, dat de verbetering "het doet". Het wil dan wel weer eens gebeuren, dat er dan weer een andere pientere geest opstaat, die het aquarianerdom er van tracht te overtuigen, dat die verbetering helemaal geen verbetering is geweest en dan zou men zeggen, dat de aquarianers als een man zouden reageren met: "Weg er mee!". Het spijt me, ook hier moet ik U weer teleurstellen, ook daar gaan even zo vele jaren mee heen.

Voorbeelden uit de praktijk? Die zijn er genoeg. Bijvoorbeeld het koolfilter. Jaren geleden, lang voor de oorlog, trad het koolfilter bij de zoetwatermensen op als hét universeel geneesmiddel voor alle kwalen. Dat wat het filter niet deed, was de moeite van het opschrijven niet waard. En dus duurde het jaren, voor dit filter bij de zoetwatermensen was ingeburgerd. Thans echter is men tot de ontdekking gekomen, dat de waarde van dit filter zwaar werd overschat en nu ziet U, dat het gebruik er van bijna net geen stok meer is uit te roeien.

Een ander voorbeeld. Twaalf jaar geleden schreef een liefhebber over een technische verbetering, die men aan de hevelbuis kon aanbrenge, met als resultaat een aanmerkelijke arbeidsbesparing voor de pomp, met als direct gevolg een slijtageverlies, dat voorkomen werd. De verbetering ging er absoluut niet in en daarom schreven de heren Merckens en Spoelstra over dezelfde verbetering, zij het dan in iets vereenvoudigder vorm opnieuw (Het Aquarium, Augustus 1950). Van alle filters, die ik zo in de loop van de tijd heb gezien, ook na de herhaling in 1950, waren er echter maar twee, zegge en schrijve tweeé, waarbij de verbetering was aangebracht en een daarvan was dan nog mijn eigen filter!

Daar ik uit ervaring kan oordelen over de werkelijke voordelen van deze verbetering, vooral voor ons, zee-aquariumhouders, leek het mij aanbevelenswaardig hierover eens te schrijven.

Hoe een filter werkt, weet U allen uit ervaring, maar omdat het verschil met de verbetering het beste duidelijk kan worden gemaakt in vergelijking met het oude systeem, treft U hierbij twee figuren aan, zowel van het oude (fig 2) als van het nieuwe systeem (fig. 1).

Laten we eerst figuur 1 eens bekijken. Uit de tekening blijkt al direct, waar het verschil ligt. Het been A staat, zoals gebruikelijk, in de standbuis van het filter. Dan volgt de verbinding naar het neerwaartse gerichte been B en dan - het verschil - weer een opwaarts gericht stuk C. De luchttoevoer D mondt niet uit, zoals normaal, in been A, maar in C. Dat is alles!

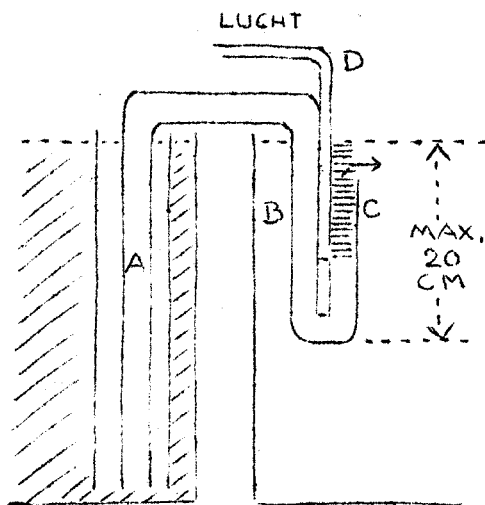

FIG. 1

Stelt U nu daarnaast eens figuur 2. Een verduidelijking lijkt me overbodig. Wel valt U echter direct op dat in beide figuren bepaalde delen van de benen gekenmerkt zijn wel wel: gearceerd, dat deel, dat reikt van de luchttoevoer, tot aan het wateroppervlak of even daar onder en zwart, dat deel, dat reikt vanaf het wateroppervlak tot de bovenzijde van de hevelbuis.

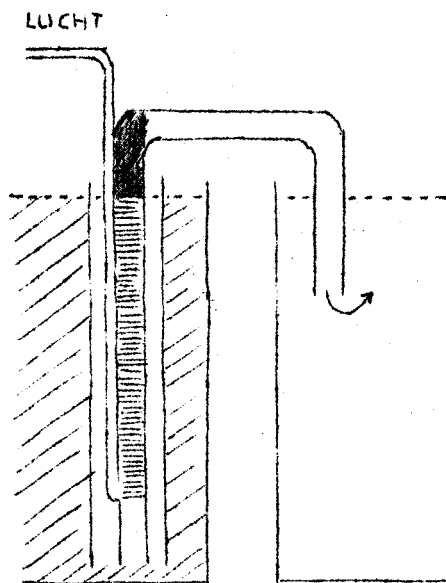

FIG. 2

U weet allen, dat de werking van het filter berust op de stuwkracht van de toegevoerde lucht. Deze neemt het water van Uw filter mee naar de bak, hevelt het dus over van het ene reservoir in het andere.

Beide systemen vertonen de overeenkomst, dat de lucht een weg aflegt onder water, het gearceerde stuk. Bij het nieuwe systeem blijft het daarbij, maar bij het oude systeem komt dan eerst de extra arbeid voor de pomp, namelijk het opvoeren van het gefilterde water boven het wateroppervlak in het filter. Dit kost de pomp zeer veel arbeid, daar nu geen gebruik kan worden gemaakt van de automatisch stuwende kracht van de lucht.

Als U dit zo in de tekeningen ziet aangegeven, zou U misschien niet denken, dat dit een grote besparing betekent, daarom zal ik U het bewijs uit de praktijk er bij leveren. U moet dan weten, dat ik twee filters heb, die elk werden aangedreven door een membraanpompje.

Ieder, die wel eens met deze membraanpompjes gewerkt heeft weet, dat de eerste slijtage zich openbaart

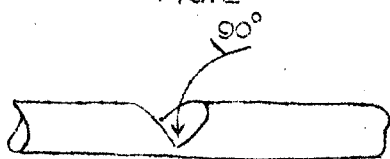

FIG. 3

door een versterkt brommen van het apparaat. Nu heb ik beide pompjes niet tegelijkertijd in gebruik genomen, terwijl ik aanvankelijk ook geen gebruik maakte van de verbetering die ik hier beschreven heb. Het resultaat? Wel, het eerst pompje vertoonde na ongeveer vier maanden de eerste slijtage. Het tweede pompje dat ik nu ongeveer een jaar in gebruik heb, met het verbeterde filtersysteem, vertoont nu nog een enkel teken van slijtage, met andere woorden, het brommen is nog steeds niet sterker geworden. Ik geloof, dat dit toch wel een bewijs is voor de juistheid van dit systeem, vooral voor ons zee-aquarianers, die zo'n intensief gebruik maken van onze pompjes.

Ik kan U daarom alleen maar aanraden, past U de verbetering ook eens toe, slechter kunt U er in elk geval niet op worden. Bij de vervaardiging zult U allicht op moeilijkheden stuiten, daar de bochten van de hevelbuis te scherp zijn, dan dat we dat zouden kunnen doen door buigen boven stoom. Daarom dient hier een andere werkwijze toegepast te worden. Op de plaats, waar een bocht gemaakt moet worden, snijdt U uit de buis een hoekje van 90°, zoals dat getekend is in figuur 3. Als dat gebeurd is, buigt U de buis boven stoom om en lijmt daarna de delen vast met Velpen of acetone.

Bij de vervaardiging verdient het tevens aanbeveling, de lengte van het been C niet groter te maken dan 20 cm onder het wateroppervlak, daar anders de stuwkracht van de lucht zo groot wordt, dat de doorstroomsnelheid van het filter te groot wordt en U weet allen, dat een goed werkend filter slechts zeer langzaam mag lopen.

Ik hoop, dat ik meerderen van de goede werking van dit systeem heb kunnen overtuigen, zodat ze dit ook gaan toepassen. Ik wens hen alle succes toe!

konijnen en
mosselen.

Wat konijnen in een zeebak te maken hebben, zal wel een raadsel voor U zijn. U weet echter wel, dat Australië zijn konijnen aan Engeland te danken heeft, maar wist U ook, dat Engeland aan Australië een mosselsoort te danken heeft?

Een Australisch mosselachtig dier, de *Eliminius modestus*, maakte in de eerste oorlogsjaren zijn entree op de Engelse zuidoostkust. Hield blijkbaar van het land, vermenigvuldigde zich best en draagt sterk bij tot het aangroeien van schepen.

In 1946 werd deze mossel ontdekt in Chichester Harbour en was hij te vinden van Dorset tot New Anglia!

Het dier prefereert ondiepe riviermondingen, waar het water 's zomers warm is en vermijdt aan ruwe zee blootgestelde kusten. Het komt veel voor in Wales en Ierland, maar men moet achter dit feit geen politieke- of gevoelsdrijfveren zoeken. Ook in Holland komt het thans voor.

De warme zomer van 1940 en het sterk aangegroeid zijn van schepen in de oorlogsjaren, omdat er geen tijd was hen schoon te krabben, verklaren volgens de Engelse Biologische Dienst het optreden van dit dier.

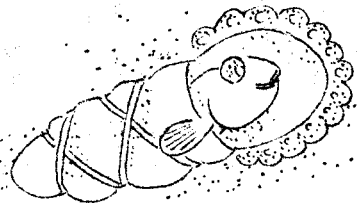
Het "besmette" gebied breidt zich jaarlijks gemiddeld uit met tien tot twaalf mijl en in Holland met dertig! De productiviteit van de Australische mossels doet niet onder voor die van hun landgenoten, de konijnen. Maar terwijl die konijnen nog voordeel opleveren, heeft nog niemand kans gezien om geld te verdienen met deze mosselen!

De gebeurtenis, die hier boven beschreven wordt is niet zo zeldzaam in de dierenwereld. De Amerikaanse boommosseel bijvoorbeeld is een indringer, die aan het begin van deze eeuw in ons land is gekomen. Hij heeft zich dermate vermenigvuldigd, dat hij onze inlandse witte boommosseel bijna volledig verdrongen heeft. Ook het muiltje, de Crepidula is er een voorbeeld van. Ook die heeft zich zodanig ontwikkeld, dat hij een geduchte vijand van de oestercultures in de Zeeuwse wateren is geworden. Zelfs de plantenwereld laat zich niet onbetuigd, want U hebt toch allemaal wel eens van de Canadese waterpest gehoord, die als een onnozels takje in U^t recht binnenkwam, maar na een paar jaar door zijn geweldige groei de grachten verstopte.

U ziet, emigratie heeft lang niet altijd overheidsinmenging nodig om te kunnen slagen! T.

M. Minderhoud

In grondeltkweek

Als we een klein volglas aquarium hebben van een liter of acht inhoud, is dit al voldoende om er drie - vier grondeltjes in te houden.

We kunnen dit bakje als volgt inrichten: Aan het strand zoeken we een paar mooie met groenwier beklede stenen. Deze leggen we op de bodem van het bakje en vullen daarna aan met zand, zoals gebruikelijk. Vullen we dit bakje nu met helder zeewater, dan is ons "zee-aquarium" gereed. We zetten het bakje op een lichte standplaats, echter niet zo, dat het in de felle zon staat, daar anders de temperatuur wel eens te hoog zou kunnen oplopen. Temperaturen tot ca 25°C kan de Pomatoschistus wel verdragen, mits wij maar zorgen, dat er voldoende zuurstof in het water aanwezig is. Een luchtpompje en een filter hebben we niet nodig. Hebben we de beschikking over een luchtpompje, dan kan doorluchten, vooral 's nachts, geen kwaad.

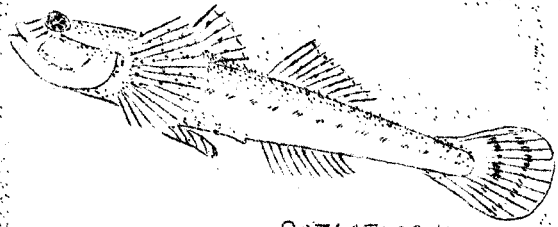
Wat de voeding betreft hebben we de keuze uit diverse soorten levend voer. Enchytraeën zijn zeer geschikt, evenals zwarte muggenlarven. Deze blijven leven in zeewater. Kleine kreeftachtigen die in de zee voorkomen zijn wel het meest geschikt, daar deze het natuurlijk voedsel zijn van dit visje. Ook mosselvlees versmaadt hij niet.

Het kweken van deze diertjes is mogelijk, hoewel ik hiermee maar een gedeeltelijke, doch wel zeer interessante ervaring heb. In een uitzwemmer van 100x30x30, die vorige zomer buiten stond, had ik een zevental vrouwelijke en een mannelijk exemplaar. De bodem van de bak was bedekt met basaltstenen en gewassen rivierzand. Een der stenen lag tegen de voorruit, op zodanige wijze, dat er onder een met zand gevulde holte was.

Het mannetje voelde zich blijkbaar erg op zijn gemak en ging al

spoedig aan de voortplanting denken. Het spel begon met een verwoede graafpartij bij de hiervoor genoemde steen. Bekken vol met zand werden weggebracht en een eindje verder uitgespuwd. De holte werd op deze manier volledig van zand gezuiverd, waardoor de blinkende mestiekbodem zichtbaar werd. Door de voorruit was alles prachtig te volgen.

De onderkant van de steen bewerkte hij door op zijn rug liggend er langs te "kruipen". Na enige tijd vertoonde hij zich buiten zijn nest en pronkte voor de vrouwtjes, die allemaal nieuwsgierig naderbij kwamen. Een der vrouwtjes vond al dadelijk het nest en kroop hierin met de buik naar voren. Tegen de onderkant van de steen werden zo een aantal geelachtige eitjes afgezet. Het vrouwtje wrong zich aan de andere zijde uit de holte, waarin direct haar plaatsje ingenomen werd door het mannetje, die op dezelfde wijze zwemmend de eitjes bevruchtte. Hierna volgde een ander vrouwtje, waarbij hetzelfde spelletje zich herhaalde. Bijna alle vrouwtjes zetten op deze wijze eitjes af, verschilde diverse manen. Hierbij dient te worden opgemerkt, dat van enig jagen geen sprake was.

POMATOSCHISTUS
(GOBIUS) MINUTUS PALLAS

Helaas kwam er van het nest niets terecht, want hoewel het mannetje het geen ogenblik in de steek liet, zagen twee steurkrabjes kans zich op een sluwe wijze er aan te goeden te doen. Bovenop de steen gezeten, hengelden ze met hun aan hun lange poten gezeten schaartjes telkens een eitje op en schrokken dit naar binnen. Dit ging in zo'n snel tempo, dat de eitjes snel verminderden. Ze hielden zich hierbij op zo'n sluwe wijze buiten het gezichtsveld van het Pomatoschistus-mannetje, door vlug een pasje achteruit te doen als hij te dicht in hun buurt kwam, dat ik het zonde vond ze te storen en dit kostelijke tafereeltje, dat zo echt de strijd om het bestaan in de zee weerspiegelde, niet graag wilde missen.

Volgens de geraadpleegde literatuur zijn de jongen bij het uitkomen drie tot vier mm lang en leven zwemmend. Zodra ze 17 tot 18 mm lang zijn gaan ze zich aanpassen aan het bodemleven. We kunnen uit een en ander de conclusie trekken, dat, hoewel de Pomatoschistus in de natuur zijn eitjes legt in de schelp van de Mya, zij toch ook genoeg nemen met een andere geschikte broedplaats.

Bijzonderheden:

Hoewel het grondeltje geen felle kleuren vertoont en erg kalm is kunnen we toch veel plezier van dit visje beleven, omdat het na korte tijd helemaal niet schuw meer is en zich erg nieuwsgierig toont. Zijn grappige zwempogingen, want anders kunnen we het niet noemen, zijn het bestuderen ten zeerste waard.

Dat zich bij dit visje individueel grote verschillen voordoen in het "karakter", heb ik nog pas ondervonden.

In een klein bakje heb ik drie exemplaren. Toen ze pas gevangen waren en ik ze eens wat nader met de loupe wilde bekijken, bleek er één te zijn, die zich in alle mogelijke posen liet aanschouwen. Zelfs voor tikjes tegen de ruit was hij niet bang. Waar-

schijnlijk was hij even nieuwsgierig mij door de loupe te zien als ik hem. De andere twee lieten zich niet zien en kon ik ze door lang wachten toch nog verschalken, dan was een kleine beweging vlak bij het aquarium al voldoende om ze verschrikt te doen wegstuiven.

Litteratuur:

Dr F.P. Koumans,

1948 Encycl. voor de aquariumhouder (X 70.34.012)

Dr H.C. Redeke,

Fauna van Nederland, Pisces

Het Aquarium:

1949 Dr C.v.d. Meer blz 231

1954 G. de Beurs blz 93

1955 I. Kristensen blz 250

J. Turlings

Le dernier cri

Verschillende liefhebberijen en beroepen worden wel eens aangeduid met een karakteristieke uitdrukking: "met naald en draad", "met lijm en schaar" en meer van dat soort. Ook onze liefhebberij heeft een dergelijk motto en dat zou ik willen noemen: "Met mandfles en mastiek"!

Ieder van ons heeft op zijn tijd met een van deze attributen te maken. Ik voor mij, heb het meeste hekel aan mastiek. Als ik daar enigszins buiten kan, zal ik het niet gebruiken. 't Is alleen maar zo jammer, dat dat vrijwel nooit kan.

Een van onze leden schreef me eens: "De waarde van de liefhebberij wordt bepaald door de moeite die men er voor over heeft", en daar heeft hij volkomen gelijk in, maar toch heb ik steeds getracht me onder het mastiek uit te wurmen.

Het enige voordeel, in mijn ogen, van mastiek is, dat het onze bak isoleert, zonder daarbij schadelijke invloeden uit te oefenen op onze pleegkinderen. De nadelen vind ik echter ook sterk spreken. De verwerking is zo lastig. Het smeltpunt zo laag, terwijl het ook niet zo makkelijk is om het in een dunne laag aan te brengen, waardoor allerlei grillig gevormde druipsteenformaties ontstaan.

Dank zij de bemoeiënis van onze penningmeester is er nu een isolator gevonden, die even afdoende en ongevaarlijk werkt, maar.... zich daarbij ook gemakkelijk en heel wat beter laat verwerken.

Het is een bitumenproduct, dat, ondanks zijn zwarte kleur, aan stroop doet denken. Het is gemakkelijk met een verfkwast aan te brengen, terwijl het in petroleum weer oplost. U heeft dus geen last meer van uitzakkende dikke mastieklagen. Een groot voordeel van dit product is ook nog, dat het altijd plastisch blijft, waardoor lekken van het aquarium heel gemakkelijk voorkomen kan worden, wanneer U het een beetje dikker op de grens van stopverf en ruit aanbrengt.

Ik heb dit bitumenproduct, waarvan de naam "Aleracote" is, een jaar lang beproefd in een klein zinken bakje, om de isolatie-eigenschappen te controleren. Dit bakje was half met mastiek en

half met Aleracote ingesmeerd. De Aleracotelaag was niet dikker dan $\frac{1}{2}$ mm. Na een jaar vertoonde de Aleracote minder aantasting dan de mastiek. Vervolgens heb ik de bitumenlaag met petroleum verwijderd en het weer bloot komende zink laten onderzoeken. Hierbij werd geen enkele aantasting van het metaal door het zeewater geconstateerd. Tijdens deze proef, heb ik ook een klein ijzeren bakje geïsoleerd en hierin een paar sagartia's en equina's gezet. Bij hun gedragingen heb ik niets bijzonders opgemerkt. Na ongeveer een achttal maanden verkeerden allen nog in de beste gezondheid. Hieruit meen ik te mogen concluderen, dat de Aleracote geen schadelijke invloed heeft op onze gasten. Het resultaat van een en ander is dan ook geweest, dat, toen ik mijn nieuwe bak moest inrichten, ik die helemaal met Aleracote heb geverfd. De bevolking daarvan, die er toch wat gevarieerder uitziet, dan in het proefbakje, verkeert nog steeds in goede welstand.

Op grond van het voorgaande durf ik daarom met een gerust geweten te adviseren: "Probeert U het ook eens". Om de kosten hoeft U het niet te laten. Een literblik Aleracote kost U, franco huis f. 2.20. Hier heeft U meer dan voldoende aan om vier meterbakken roestwerend te maken, terwijl de houdbaarheid onbeperkt is. Bestellingen kunt U steeds opgeven aan het adres van onze penningmeester. Denkt U er echter wel om tegelijkertijd het geld op zijn postrekening over te maken, daar de bestelling anders niet behandeld kan worden?

Ratten en Teiten

De Heer Smith heeft enige tijd geleden een artikelenserie in ons blad gepubliceerd, waarin hij vertelde, wat er zo allemaal in zeewater zit. Hierbij kwam onder andere ook ter sprake het feit, dat algen als voedingsartikel gebruikt zouden kunnen worden. Enige tijd geleden kreeg ik een artikeltje onder ogen, dat op dit probleem verder in gaat:

Cultures van bepaalde groene algen bevatten een dermate hoog gehalte aan voedingsstoffen, dat men er toe over denkt te gaan om cultures in het groot daarvan aan te leggen.

Met ratten heeft men een voederproef genomen, die 120 dagen achtereen duurde. Vergeliken werd poeder van de groene alg *Scenedesmus obliquus* met magere melkpoeder.

Het eiwit van deze algensoort bleek voor ruim 60% verteerbaar te zijn. De groeicurven bleken echter niet zo gunstig te verlopen als van dieren, die met magere melkpoeder werden gevoerd (Die Umschau).

Ten bewijze van het feit, dat het motto "Goud uit water", dat in ons polderlandje nogal vaak gebruikt wordt, geen hol gezegde is, moge blijken uit het volgende:

Denemarken wordt over het algemeen als een arm land beschouwd. Het heeft dan ook inderdaad geen palmbossen, rijstvelden, goudvelden of ebbenhout. En toch bezit Denemarken een bron van rijkdom, die duizenden millioenen kan opleveren, maar waarvan de meeste mensen nog nooit gehoord hebben - en wel in zee vlak bij

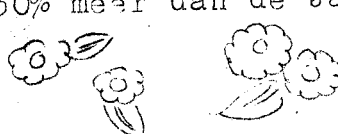

de kust. De laatste jaren is het land pas begonnen, deze hulpbronnen te exploiteren.

In 1943, tijdens de tweede Wereldoorlog, ontdekte een Deens ingenieur, dat een bepaald soort zeewier, dat in het Kattegat groeit, agar-agar kan opleveren. Dit is een gelatine-achtige substantie, die men tot die tijd uit Japan had moeten invoeren.

Een scheikundig onderzoek van dit algemeen gebruikt product leidde tot de oprichting van een fabriek.

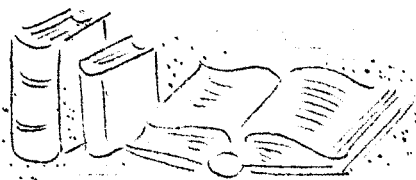
Nu zijn er vier grote fabrieken, waarin het zeewier wordt bewerkt. Op het ogenblik verbruiken ze per jaar 1500 ton en dat verbruik neemt snel toe.

De grondstof bestaat niet uit het dode zeewier, dat men langs de kust kan zien liggen, maar uit levende planten, die van de zeebodem worden geschraapt. De nieuwe industrie verkeert in de bevoorrechte positie, dat ze beschikt over een grote voorraad van gelijk formaat en dichtheid, die nergens anders wordt aangetroffen. Dank zij het koele klimaat bevat de agar-agar, die uit het Deense wier wordt gewonnen, meer koolhydraten dan enig ander soort en 30% meer dan de Japanse.

 25 JAAR

Van 11 tot en met 27 Augustus aanstaande, wordt in de Grafelijke Zalen van het Binnenhof in Den Haag een grote aquariumtentoonstelling georganiseerd ter gelegenheid van het 25 jarig jubileum van de N.B.A.T., de Nederlandse Bond Aqua-Terra. Verenigingen uit het gehele land zijn uitgenodigd om met aquaria en terraria deel te nemen. Ook B.M. doet mee. Wij komen uit met twee bakken, die gewijd zullen zijn aan de subtropische en tropische dieren die wij in onze bakken kunnen houden. Voor U de beste gelegenheid, om eens kennis te maken met deze dieren. Op zoetwatergebied zal, door de deelname van verschillende prominente verenigingen iets buitengewoon moois te zien zijn.

Mocht U dus in deze tijd plannen gemaakt hebben, om eens in de richting van Den Haag te komen, vergeet U dan vooral deze tentoonstelling niet en mocht U nog geen plannen gemaakt hebben, och, een dagje uit, met als besluit een liefhebberijtentoonstelling is niet te versmaden, zullen we maar zeggen: "Tot ziens, in den Haag"?

BOEKBESPREKING

Peau et le feu.

Haroen Tazieff heeft aan boord van het onderzoeksvaarttuig "Calypso" vanuit Toulon een tocht meegemaakt naar het Rode Zee gebied en verhaalt hierover in het eerste deel van zijn bovengenoemd boek.

Dank zij de prettige, duidelijke schrijftant van de auteur kost het de lezer weinig moeite zich een voorstelling te maken van de wonderbare wereld, zoals deze zich onder het oppervlak van de Rode Zee aan de expeditieleden voordeed. Prachtige koraalformaties, waartussen de kleurrijkste vissen zich een weg zochten,

brachten de duikers steeds weer opnieuw in verrukking. Ook diepere gedeeltes werden opgezocht, waarbij de aqualong - het toestel, met behulp waarvan men enige uren achtereen onder het wateroppervlak kan vertoeven - goede diensten bewees. De onverwachte verschijning van een reusachtige rog, de Manta, bracht de gemoederen danig in beweging, doch de ontmoeting liep goed af.

Een grote verscheidenheid van dieren, waaronder vissen, kreeftachtigen, stekelhuidigen, schelpdieren en wormen, werd door de onderzoekers aangetroffen, zodat een behoorlijke collectie voor wetenschappelijke doeleinden kon worden meegenomen. Metingen betreffende het verloop van de bodem in de Rode Zee leverden interessante resultaten op, terwijl dit eveneens het geval was met bijvoorbeeld de bezoeken aan zogenaamde vulcanische eilanden, die opgebouwd bleken te zijn uit koraalskeletten. Het was echter niet alleen de steeds weer opnieuw boeiende schoonheid van de zee fauna en -flora, welke de schrijver naar Afrika lokte. Als geoloog had hij tevens grote belangstelling voor het vaste land van dit werelddeel.

In het tweede deel van bovengenoemd boek beschrijft de auteur onder andere zijn bezoek aan een nog niet uitgedoofde vulkaan en de afdaling in de krater tot dicht bij het gloeiende vloeibare lavameer. Het opsporen van een kleine, zeer moeilijk te rug te vinden en daardoor bijna legendarisch geworden vulkaan in het binnenland van Afrika, brengt vele hindernissen met zich mede, doch tenslotte wordt het doel bereikt en de vulkaan ontmaskerd!

Vele bijzonderheden maken dit boek tot een aantrekkelijk geheel. De tekst bestaat uit 233 bladzijden, waaraan zijn toegevoegd 51 zwart-wit foto's, 4 kleurenfoto's en 10 tekeningen. Het boek wordt uitgegeven door ARTHAUD te Parijs en kost, voorzien van een kleurige omslag, ingenaaid 990 Fr. G.G.P.Wouda.

16/7	0.40	13.36	31/7	2.04	14.43		
17/7	2.02	14.46	6/3	6.23	13.20	Bergen	-1.10
23/7	7.29	19.34	7/3	6.53	13.56	Den Helder	+2.41
24/7	3.16	20.20	13/3	11.54	---	Katwijk	-1.35
30/7	0.50	13.47	14/3	0.29	13.13	Vlissingen	-2.53
Gemiddelde vloedduur:						Terschelling	+4.40
Bergen	3.45		Vlissingen	5.57		IJmuiden	-1.10
Den Helder	5.57		Terschelling	6.23		Hoogwater tijden.	
Katwijk	4.21		IJmuiden	4.22			

VERENIGINGSARDESEN

Algemeen Voorzitter: J. Turlings, Oranjelaan 25, Rijswijk (ZH)
 Algemeen Secretaris: J.C. van Egdom, Breitnersingel 43, Rotterdam
 Algemeen Penningmeester: M. Bot, Sportlaan 75, Vlaardingen,
 gironummer 349352.

MAANDORGAAN "DE KOR"

Zendt allekopij en daarmee verband houdende stukken, als mede opgave van advertentieteksten, aanvragen voor proefnummers en adresveranderingen uitsluitend aan het adres van de secretaris. Copyrights voorbehouden.